

25

évvel ezelőtt nyerte meg
a labdarúgó Magyar Kupát
a Pécsi MSC

Egy remek sorozat összes állomása

1989. november 21. (a tizenhat közé kerülésért): Sajóbabony – Pécsi MSC 0-1 (hosszabbítás után).

1989. november 29. (nyolcaddöntő): Mádi Bányász – Pécsi MSC 0-2.

1989. december 3. (nyolcaddöntő): Pécsi MSC – Mádi Bányász 0-0.

1990. április 18. (negyeddöntő): Pécsi MSC – Dunaferri 5-1.

1990. április 25. (negyeddöntő): Dunaferri – Pécsi MSC 1-3.

1990. május 9. (elődöntő): Pécsi MSC – Győri ETO 2-0.

1990. május 23. (elődöntő): Győri ETO – Pécsi MSC 0-1.

1990. június 6. (döntő, semleges pályán, Tatabányán): Pécsi MSC – Budapesti Honvéd 2-0.

Huszonnyegen voltak játékban

Bérczy Balázs: 7 meccs, 705 perc.

Bodnár László: 5 meccs, 478 perc.

Bódog Tamás: 4 meccs, 333 perc.

Bojás Lajos: 2 meccs, 135 perc.

Braun Károly: 4 meccs, 315 perc.

Czéh László: 7 meccs, 545 perc.

Czérna Sándor: 7 meccs, 628 perc.

Csoboth Róbert: 3 meccs, 248 perc.

Gyurkity Zoltán: 1 meccs, 27 perc.

Hánzs Tamás: 2 meccs, 23 perc.

Jelena Richárd: 1 meccs, 120 perc.

Knézics Barna: 1 meccs, 19 perc.

Kónya Mihály: 8 meccs, 750 perc.

Kovácsévics Árpád: 4 meccs, 272 perc.

Lehota István: 4 meccs, 360 perc.

Lovász Ferenc: 6 meccs, 420 perc.

Márton Gábor: 8 meccs, 750 perc.

Megyeri Károly: 8 meccs, 750 perc.

Nagy Tamás: 7 meccs, 528 perc.

Palaczki János: 3 meccs, 270 perc.

Szabó Zsolt: 1 meccs, 27 perc.

Tomka János: 4 meccs, 180 perc.

Turi Zsolt: 1 meccs, 90 perc.

Vén Csaba: 3 meccs, 246 perc.

Tizenhatszor zördült az ellenfelek hálója

3 gólos: Bérczy Balázs, Lehota István.

2 gólos: Csoboth Róbert.

1 gólos: Bojás Lajos, Czéh László, Márton Gábor, Megyeri Károly, Nagy Tamás, Palaczki János, Preszeller Tamás (öngól), Vén Csaba.

Tisztelt Focirajongók, Kedves Labdarúgók!

Immár 25 éve történt, hogy a PMSC nagyszabású sikerének örülhettünk, miután városunk csapata az 50. kupagyőztes lett Magyarországon. Talán fel tudják még idézni a nagy mérkőzés egyes pillanatait, amelynek végén vitathatatlanul a pécsi

gárda emelhette büszkén magasba a győzelem serlegét. Mindig jó megemlékezni egy ilyen eseményről, főként, mert azóta is egyedülálló eredmény, amelyet máig nem sikerült a pécsi focinak megismételnie.

Sok év telt el az óta, a név PMSC-ről PMFC-re változott; ám a lendület mégis ugyanaz a fiatalos és átütő, mint két és fél évtizeddel ezelőtt. A piros-fekete mez a színvonalas labdarúgást és az izgalomban nem szűkölködő meccseket jelenti minden magyar szurkoló számára. Idézzük fel a történeteket, merítsünk erőt a múlt eredményeiből és üzzük ezt a sportágot még nagyobb elszántsággal! Neveljük gyermekeinket a testmozgás szeretetére, a futball által nyújtott fegyelemre, csapatjátékra és kitartásra! Kívánom, hogy egyszer nekik szurkolhassunk a lelátókról egy esetleges kupamérkőzés alkalmából!

Az akkori sikerkovácsoknak és az emlékezőknek is jó nosztalgizást kívánva ajánlom e füzetet:

dr. Páva Zsolt
Pécs polgármestere

Kettős pécsi siker egy ihletett pillanatban

Léteznek a sportban bizonyos furcsa, egyben ihletett napok, pillanatok. Ilyen volt 1990. június 6. napja is, amely különleges időpontként vonult be Pécs labdarúgásának történetébe. Hiszen a baranyai megyeszékhely két csapata is kupadöntőben szerepelhetett és mint a lefújáskor kiderült, kupagyőzelmet ünnepelhetett. Ugyanazon a helyszínen, egymás után léptek pályára a futballisták. Előbb a Vasarely Szabad Föld-kupában a Pécsi Postás SE a Sajóbábony ellen. A sorozatban azok a klubok kaptak szerepet, amelyek a Magyar Kupában amatőrként a legtovább jutottak az 1989–1990-es sorozatban.

Miután a kisebbik testvér nyert, következhetett a főmeccs, a Magyar Kupa fináléja. A serleg történetének ötvenedik fináléjában a Pécsi MSC focistáinak jutott a főszerep.

Kétszer kilencven perc, két izgalmas összecsapás, teljes pécsi sikerrel. Aznap Magyarországon más szériában nem lehetett az élen végezni fociban. Kellott ehhez természetesen némi szerencse, meg hatalmas lelkesedés is. Minden megvolt, ezért aztán következhetett a dupla ünneplés. Annak a fantasztikus délutánnak állít emléket negyed század távlatából ez a kiadvány.

IMPRESSZUM

**25 évvel ezelőtt nyerte meg
a Magyar Kupát a PMSC**

A Pécsi Sport Nonprofit Zrt.
jubileumi kiadványa.
Készült 50 sorszámozott példányban,
2015. június 6-án.
Kereskedelmi forgalomba nem hozható.

Szerkesztette: Pucz Péter, Szűcs Zsolt.
Írta: Pucz Péter.
Felelős kiadó: PSN Zrt.,
7633 Pécs, Dr. Veress Endre u. 10.
Tel.: 72/312-111.
E-mail: iroda@psnrt.hu.
Vezérgazgató: Vári Attila.

www.psnrt.hu
facebook.com/pecsisport

**A felhasznált korabeli illusztrációk
forrása:** Népsport, Nemzeti Nép Sport,
Képes Sport, Új Dunántúli Napló.
A dokumentumokat a pécsi Csorba Győző
Könyvtár bocsátotta rendelkezésre.

Egy nagy sorozat, nyolc érdekes állomással

A PMSC nagy menetelését a labdarúgó Magyar Kupában utólag egy lavinához is hasonlíthatnánk. Egy kismadár a hegytetőn felszállt, egy hógolyónyi jég pedig megmozdult. Ami egyre lejjebb zúdult, a völgy felé, ahol a szegény pásztor, meg a nyája erről még semmit sem tudott. A görgeteg viszont mindent elsodort, végül a kupát is vitte magával, megállíthatatlanul.

Az előzményekről egy dolgot feltétlenül meg kell jegyezni. Korábban a Pécsi MSC kétszer is a döntőbe került, ám akkoriban Magyar Népköztársasági Kupa (MNK) volt a sorozat neve. Csakhogy a rendszerváltás hajnalán a labdarúgásban is új szelek kezdtek fújdogni. Ennek okán a „népköztársasági” jelölés eltűnt, visszatért a hagyományos Magyar Kupa, mint történelmi név. Ami persze a fiúkat annyira nem zavarta össze, sőt, a labdát ugyanúgy kellett rúgni, mint egy-két szezonnal korábban. Mégsem árt egy ilyen kis kitérőt tenni, ha már sporttörténelemlről van szó.

Amúgy, az egész sikerszéria nagyon nehezen indult. A végső siker egy cseppet sem vetítette előre árnyékát, amikor 1989. november 21-én a csapatnak Sajóbáonyban volt jelenése a sorsolás szerint. A tét a legjobb harminckettőből a tizenhat közé jutás volt a borsodi együttesel szemben. Ne szépítsük, kutya nehéz csata volt, ami 90 játéperccel el sem dőlt. Jöhetett a kétszer 15 perces hosszabbítás, annak is a vége. Végül Nagy Tamás talált be a helyiek hálójába, ezzel biztosítva az 1-0-ás pécsi diadalt. A hálózörgetés fejesből esett, jó 5 méterről, ha hinni lehet a korabeli tudósítónak.

A keserves továbblépés után következhetett a Mádi Bányász. Ekkor már két csatában dőlt el, melyik klub juthat a legjobb nyolc közé. Idegenben kezdtek a pécsiek november 29-én. Ez a küzdelem sem volt könnyű, de azért a kétgólos (2-0) vendéggyőzelem sejtetni engedte, hazai környezetben talán sikerül majd túlugrani az alsóbb osztályú vetélytárson. A sípot Puhl Sándor fújta, hogy a világ egykori legjobb játékvezetője se maradjon ki ebből a históriából. A visszavágón, december 3-án sok öröm nem jutott a Pécs drukkerjeinek. A sok hibával tarkított játék szépnek nem volt nevezhető. A végeredmény 0-0 lett, ami annyit jelentett, a Munkás tavasszal is folytathatta a küzdelmeket a rangos kupáért. Az NB III-as gárda viszont ekkor még nem tudhatta, milyen értékes döntetlent ért el a későbbi nyertessel szemben.

Hosszú szünet következett, csak 1990. április 18-án folytatódott a harc a végső sikerért. A Dunaferri látogatott Pécsre, a Szántó Kovács János (ma Stadion) utcában lévő sporttelepre. Elsőprő volt a rendező fölénye, a végeredmény 5-1 lett. Ami arra utalt, a visszavágó csupán formaság lesz Dunaújvárosban. Persze, egy ilyen szériában nem lehet biztosra menni, talán csak az a nyilvánvaló, ami már elmúlt. Úgyhogy a négy közé kerülést csak április 25-én lehetett megünnepelni. Ok is akadt rá, mert a második erőpróba során 1-3 lett a vége a játéknak. Ezek szerint összesítésben 8-2-vel találták magukat a legjobb négy között a piros-feketéek.

A helyzet fokozódott, a feladat egyre nehezedett, a mezőny meg természetesen sűrűsödött, miközben ritkult is. Ez még akkor sem ellentmondás, ha elsőre annak is tűnik! Mindenesetre a győri Rába ETO került Garami József mesteredző alakulatának útjába. Az eseményt a szövetség május 9-re írta ki. Az első felvonásnak Pécs adhatott otthont, ami ilyen esetben nem a legszerencsésebb dolog. Mindenki inkább vendégként szeret kezdeni, mert akkor a visszavágó során jól tudhatja, milyen végeredmény lehet kedvező neki. De ez negyed évszázad távlatából már teljesen mindegy. Főleg, ha egy sokra hivatott társaság remekül teljesít. Ebben az esetben ez az elvárás megvalósult, 2-0 került a jegyzőkönyvekbe. Az első találat öngól volt, vagyis Preszeller Tamás szintén részese lehetett a végső győzelemnek. Mindez még akkor is így van, ha a Győr játékosa ennek nyilván egy cseppet sem örült.

A folytatásban azért még lehetett egy kissé aggódni, még akkor is, ha kapott gól nélkül sikerült hozni az első derbit. A Győr május 23-án fogadta a Pécsset, annak reményében, hogy talán sikerülhet ledolgoznia a baranyai megyeszékhelyen begyűjtött hátrányát. Az első féldőben ebből semmi sem valósult meg, hiszen 0-0-lal vonultak pihenőre a mérköző felek. Ami a látogatók szempontjából tűnt jobbnak, negyvenöt perc maradt már csak vissza a döntőbe jutásig. A folytatásban, többek meglepetésére, Kovács I. L. játékvezető kiállította Czérna Sándort. Az azóta elhunyt labdarúgónak a 78. percben kellett elhagynia a gyepet. A futballista a lefújás után elárulta, élete első piros lapját osztotta ki neki a sípmester. Mindez természetesen nem holmi durvaság, rúgás miatt eshetett meg. Állítólag Sándor egy lest reklamált, ezt nem tűrhette a bíró. Ennek ellenére a vezetés birtokában a Pécsi MSC nem roppant össze. Éppen ellenkezőleg, a 85. percen Márton Gábor talált be az ellenlábás kapujába. Méghozzá 6 méterről lőtt a jobb alsó sarokba, így már 3-0 volt az állás. Az összes lényeges kérdés eldőlt, Kónya Sándorral a védelem tengelyében harmadszor is döntőbe került a PMSC.

Ekkor aztán már tényleg nem volt megállás. Következhetett a mindent eldöntő utolsó fellépés. Semleges pályán, Tatabányán rendezték meg a kupa sorsát eldöntő eseményt. A naptár június 6-át mutatott, az ellenfél a

Budapesti Honvéd volt. A fővárosi klubot egyesek talán esélyesebbnek tartották a végső sikerre. Nyilván nem Pécssett, de ez természetes dolog. Az a tizenegy, amely eljut odáig, hogy netán felemelheti a serleget, szerencsés esetben pedig pezsgőt kortyolhat belőle, már nem szenvedhet önbizalomhiányban. Így is történt! Háromezer drukker fogadta a kivonulókat, de a televízió is élőben adta az aranyról döntő focimeccset. Az első játékrész semmiről sem döntött. A folytatásban következhetek az újabb erőfeszítések a vezetés megszerzése érdekében. A PMSC jól küzdött, senkinek sem szállt inába a bátorsága. Különösen igaz ez Bérczy Balázsra, aki a 71. percben előnyhöz juttatta a vidéket. Ekkor aztán a Honvédnak is ki kellett támadnia, mert más lehetősége nem maradt a pesti formációnak. Ennek azonban kockázata is akadt. Főleg azért, mert a vetélytársnál játszott a hazai mezőny talán leggyorsabb támadója, Lehota István. Aki a hajrában, a 89. percben megduplázta a fórt. Történt ugyanis, hogy előbb Disztl Péter még háritotta Czéh László lövését, de a labda kipattant róla. Pár pillanat múlva pedig Lehota közletről betalált. A 2-0 már behozhatatlan előny volt. Igaz, a gólszerző nekicsúszott a kapufának, szinte eltörte. Le is kellett cserélni a csatárt, de súlyosabb következménye nem lett az ügynek. Legfeljebb annyi, hogy Tomka János is beállhatott egy rövid időre a passzolgatásba.

A mindvégig meghatározó szerepet betöltő Megyeri Károly csapatkapitányként vehette át a Magyar Kupát. A pécsi labdarúgás hosszú eseményei során először és eddig utoljára lehettek ilyennek szemtanúi a nézők. Azóta pont negyed század telt el, de sem a játékosok, sem a sportvezetők, sem a játék szerelmesei nem felejthetik el azt a csodálatos pillanatot.

PMSC-Dunaferr 3-1 (2-0)

(Munkatársunk telefonjelentése)

Dunaujváros, 800 néző. V.: Fekete. **PMSC:** Kovács - Kónya, Márton, Braun, Czérna - Megyeri, Csoboth (Bádog 57. p.), Bérczy (Nagy a szünetben) - Lovász, Czéh, Bojás. Edző: Garami József.

Dunaferr: Bitó - Miskovics, Boldóczy, Kovács, Losonczi - Lehota T., Szabó, Dupai - Csányi, Lengyel, Szauer Z. (Halász 85. p.). Edző: Jakob Elek.

A 3. percben Megyeri indította jobb oldalon egyedül hagyott Kónyát, aki a 16-os oldalvonalától begurított. Lovász a hazi érkező labdát hátra sarkolta a 16-os előtt Csobothnak, aki lendületből, 17 méterről talált a jobb alsó sarokba. (1-0)

A 25. percben már a negyedik szögletet rúghatta a Dunaferr, de a beívelésekkel nem tudtak mit kezdeni a belső csatárak, sőt egy Lovász-kapusikidobás után Lovász visszarúgásáért Losonczi kapott sárga lapot. A 28. percben Szabó Lovász felrúgásáért verkedte ki magának a sárga kártyát. A 39. percben Miskovics lábának összekocantásáért Bérczy kapott sárga lapot. Amiórt nem bosszú következett, mert a szabadrúgás után megszerzett labdával Bojás húzhatott el, a belélt labda lepatant a védőkről, Megyeri ott termelt és a vetődő kapus mellett közelről a hálóba gurított. (2-0)

Góllal kezdte a második félidő a PMSC. Csoboth 40 méteres pontos passzal indította Lovászt, aki lefutotta védőjét, a 16-os oldalvonaláról a kapu elé gurított, ahol Bojás egy igazítás után a vetődő Bitó mellett a bal alsó sarokba lőtt. (3-0) Az 50. percben villámlás miatt vihar-szünetet rendelt el a játékvezető. Húszperces kényszerpihenő után folytatódott a játék és majdhogynem góllal indították a hazaiak, mert Szabó kiugratta Lengyelt, aki 12 méterről lőtt élesen a kapu fölé. Az 57. percben Dupai 30 méterről rúgott szabadrúgása után Kovácsécs a léccel alól kotorta ki a labdát. Három perc múlva mégis a PMSC növelhette volna előnyét. Czéh belövését Lovász Bitó elől megszerezte, visszajátzott Czéhnek, akinek beívelése után Bojás 11 méterről fejelte a kapus kezébe. A 66. percben Szauer beívelése egyedül találta a pécsi kapu előtt Lengyelt, az ő 7 méterről kapásból leadott lövést Ritka reflexszel védte szögletre Kovácsécs.

Beszorult kapuja elé a PMSC, és ha nehezen is, de tartották a meg-megújuló hazai rohamokat. Egészen a 74. percben, amikor a Lengyelt támadó Braun képtelen volt szelni a csatárt, aki 10 méterről kilőtte a jobb alsó sarkot. (3-1) Nem lankadtak a dunaujvárosiak, a PMSC csak egyszer-egyszer tudott áttévedni a felezővonalon. Igaz, amikor ez bekövetkezett, a 85. percben azonnal gólt is szerezhetett volna. Lovász jobb oldalról az alapvonal mellől emelt a kapu elé, Czéh pedig 8 méterről fejelet centiméterekkel a jobb kapufa mellé.

PMSC-Rába ETO 2-0 (1-0)

Magyar Kupa elődöntő első mérkőzése. Újmecekalja, 6000 néző. V.: Nagy L. **PMSC:** Bodnár - Braun, Márton, Czérna - Kónya, Megyeri, Nagy, Bérczy - Lovász (Szabó, a 63. percben), Czéh, Bojás (Tomka, a 46. percben). Edző: Garami József. **Rába:** Boros - Udvardi, Pecsics, Urbányi, Preszeller (Árpási, a 76. percben) - Freppán (Ördög, a 74. percben), Somogyi, Kiss, Bordás - Sallói, Farkas. Edző: Pecze Károly.

A harmadik percben lódult neki a Pécs, amikor Márton ugratta ki a jobb szélen Czéht, akinek beadását Lovász letele megvédőjét, de magát, így el a labdát. Maradt Czéh, beívelését fellé. Tíz perc emberfogásra a hazaiak próbálkoztak el a 20. percben hátulról oldalon felélesen beéltől Petzler támaszvédhetetelada a vetődő jobb alsó

magukat a zöld-fehérek is, de két szögleten kívül mást nem sikerült kicsikarniuk. Az ellen-támadásnál Márton előtt nyílt meg az út, a hátré elhúzta Pecsic mellett a labdát, ki-várt a lövésébe Preszeller még az utolsó pillanatban bele tudott lépni, így csak szöglet lett a helyzetből. A következő percben Megyerit akasztotta a 16-os vonalánál Pecsics és Urbányi, a szabadrúgást azonban Czéh ha csak centiméterekkel is, de a felső lécc fölé nyeste. A 61. percben Urbányi verkedett ki magának egy sárga lapot Márton felvadásáért. Két perc múlva a cseréként beállt Szabó az első labdaérintésével gólt lehetett volna, de lövés helyett középre gurított, ott pedig több volt a zöld mezés, mint a piros-fekete. Megélné a játék, mert a Rába is erőlködött, csak hogy a 16-osnál nem juttatott tovább. Nem így a hazaiak. A 72. percben a felezővonalnál Bérczy szerzett egy labdát, hirtelen elhatározással irányt vett Boros kapuja felé, Pecsics ugyan cibálta, de ő betört a 16-osra és a kapujában ragadt győri kapus mellett kilőtte a jobb alsó sarkot. (2-0)

Döntőbe jutott a PMSC

PMSC-Rába ETO 1-0 (0-0)

(Munkatársaink telefonjelentése)

Győr, 400 néző. V.: Kovács I. L. **PMSC:** Bodnár - Kónya, Márton, Bérczy, Palaczkó - Tomka, Megyeri, Czérna, Czéh - Nagy T. (Lovász, a 66. percben), Lehota (Hánzs, a 90. percben). Edző: Garami József. **Rába ETO:** Boros - Csikós, Pecsics, Urbányi, Bordás - Sziffer, Bücs, Farkas (Preszeller, a 83. percben) - Sallói, Somogyi, Ördög (Varsányi, a 72. percben). Edző: Pecze Károly.

Heves győri támadásokkal indult a mérkőzés, a hazaiak kapujához szögezték a PMSC-t. Már a 3. percben megszerezhetett volna a vezetést a győriek. Bordás jobb oldalról visszagurított labdáját azonban Somogyi 5 méterről, a már vert helyzetben lévő Bodnár lábára lőtte. Két perccel később Ördög 6 méteres kapaspólóvése szállt a kapu fölé. Egyre-másra dolgozta ki helyzetét a győri csapat. A 9. percben Sallói a 11. percben pedig újra Ördög hibázott nagy helyzetben. Negyed óra elteltével némileg enyhült a győri nyomás, s a 19. percben a Pécs is kihagyta első helyzetét. Tomka futott el a jobb szélen ragyogóan ívelt középre, Czéh 5 méterről senkitől sem zavartatva fejelet, de Boros reflexszerű mozdulattal kiütötte a labdát.

A 41. percben Palaczkó felrúgásáért Sziffer sárga lapot kapott.

Szünet után a Rába ugyanolyan vehemesen kezdett, mint az első játékrész elején. A 47. percben Farkas ráta le a bal szélen Tomkát, a 11-es magasságából középre ívelt, s Ördög 5 méteres előrevetődéses fejesénél Bodnárnak bravúrra volt szüksége, ahhoz hogy menteni tudjon. Az 53. percben Czéh labdaelrúgásért kapott sárga lapot. Támadásban maradt az ETO, s az 57. percben Ördög hagyott ki újabb helyzetet. Bücs tette ki a jobb széle Somogyinak a labdát, ő középre lőtt, Ördög belekanalodott, de lövése a jobb sarok mellett hagyta el a játéktérrel. Öt perc múlva Farkas beadását Sallói fejezte ki jól helyzetben kapu előteréből...

A 78. percben Kovács I. L. játékvezető egy pécsi kapukirúgás előtt megállította a játékot, kiment partjelzőjéhez, majd általános meglepetésre felmutatta Czérnának a piros lapot.

(Kovács I. L.: - Én nem hallottam, mit mondott Czérna a partjelzőnek, de ő azt állítja, hogy nyomdalesték nem tűrő kifejezésekkel illette, amiért természetesen a piros lapot kellett felmutatnom.)

Czérna: - Életem első kiállításra volt. Mindössze annyit szóltam a partjelzőhöz: „Nem látod, hogy les?” Ő ezt sértésnek vette és egyből szölt a bírónak, aki felmutatta a piros lapot... Ennek ellenére nem haragszom rájuk, jól vezették a mérkőzést...)

A 85. percben egy Megyeri-Lovász kontra után, egy perccel később pedig Lovász és Márton alakítását követően került veszélybe Boros kapuja - s utóbbiból a pécsiek meg is szereztek a vezetést. Lovász viharzott el a jobb szélen, 40 méteres vágata után laponos közpére adott, ahol a középhátvéd helyéről előre rohanó Márton a védőket megelőzve 6 méterről a jobb sarokba pöckölte a labdát. (1-0).

Kísérletesen hasonlított egymásra a két félidő első 15 perce. A Győr támadott - ami persze nem meglepetés - a PMSC pedig olyannyira biztonságára üvelt, hogy még ellenfele tételére sem merészkedett át. A játékidő további kétharmada jobbra a középpályások küzdelmével telt el, igaz a második félidő nagy részében a győriek játszottak jobban.

A Pécs szokásos idegenbeli taktikáját ezúttal maradéktalanul érvényre juttatta. Saját tételére húzóva (időnként kapuja elé szeegezve) várta a kontratámadások lehetőségét, melyek - főként Lovász beállása után - veszélyt is jelentettek, ráadásul ezek egyikeből a PMSC meg is szerezte a győzelmet jelentő gólt.

Bodnárnak ezúttal volt dolga elég, de meg is állta a helyét. A védők közül senkit nem érdemes kiemelni, mindannyian dicséretet érdemelnek. A középpályán elsősorban Megyeri, a csatárak közül pedig a csereként beállt Lovász adott fozont csapatának.

A győriek közül Somogyi, Farkas és Ördög játszottak az átlagnál jobban.

Pecze Károly: - Gratulálok a Pécsnek, végig szervezettek, kitűnően védekeztek, és miután a találkozó elején kihagytuk a helyzeteket, utána már képtelenek voltunk áttörni a pécsi védőfalat.

Garami József: - Az első tíz percben nagyon idegesen, kapkodva játszottunk, szerencsére ezt a győriek nem tudták kihasználni, később megnyugodott a csapat és a két mérkőzés alapján leltelennél megérdemeltük a döntőbejutást.

Pauska Zolt
Szücs Zolt

A második félidő. Az 52. percben Lovász iramodott el, a kaputól 36 méterre akasztották, a szabadrúgás azonban a felélt falban halt el. Negyedóra elteltével megdondulták

magukat a zöld-fehérek is, de két szögleten kívül mást nem sikerült kicsikarniuk. Az ellen-támadásnál Márton előtt nyílt meg az út, a hátré elhúzta Pecsic mellett a labdát, ki-várt a lövésébe Preszeller még az utolsó pillanatban bele tudott lépni, így csak szöglet lett a helyzetből. A következő percben Megyerit akasztotta a 16-os vonalánál Pecsics és Urbányi, a szabadrúgást azonban Czéh ha csak centiméterekkel is, de a felső lécc fölé nyeste. A 61. percben Urbányi verkedett ki magának egy sárga lapot Márton felvadásáért. Két perc múlva a cseréként beállt Szabó az első labdaérintésével gólt lehetett volna, de lövés helyett középre gurított, ott pedig több volt a zöld mezés, mint a piros-fekete. Megélné a játék, mert a Rába is erőlködött, csak hogy a 16-osnál nem juttatott tovább. Nem így a hazaiak. A 72. percben a felezővonalnál Bérczy szerzett egy labdát, hirtelen elhatározással irányt vett Boros kapuja felé, Pecsics ugyan cibálta, de ő betört a 16-osra és a kapujában ragadt győri kapus mellett kilőtte a jobb alsó sarkot. (2-0)

Megzavarodtak a vendégek, így a hazaiak tovább növelhették volna előnyüket. A 81. percben Szabó cselelt el a labdát Pecsicstől, megiramodott és már csak a kapujából kiindult Borossal állt szembe, lött és a labda a kezét magásra emelő kapuson változtatott irányt. Az utolsó öt percben kétségbeesve támadott az ETO, de már nem volt erő a góllövésre.

Az elmúlt szerdán 2-0 után ajándékozott pontot a PMSC a Rábának. Most fogadkoztak a piros-feketék, hogy kifogyott tarsolyukból a pécsi vásárlia. Így is történt. Ez is igaz, hogy mindkét csapatból többen is hiányoztak, ezt azonban a hazaiak érezték meg kevésbé. A szerencsés körülmények között esett vezető góljuk után fel szabadultan játszottak, s ha Lovász, Czéh, Márton, majd a csereként beállt és két óriási gólhelyzetet elszalasztó Szabó betárol, akkor bizony csak formáság lett volna a 23-án lejátérandó győri visszavágó.

Garami József: - A mérkőzés második felében nagyrészt a mi elképzelésünk érvényesült. Jobb helyzetkihasználással nagyobb arányban is győzhettünk volna.

Pecze Károly: - Nagy harcot, végig igazi kupahangulatot hozott a találkozó. Nem maradt más számunkra, mint a visszavágós reménye.

Kapu László

Pécs megnyerte a kupát

PMSC—Bp. Honvéd 2-0 (0-0)

(Munkatársunk telefonjelentése)

Talabánya, 3000 néző. V.: Molnár. PMSC: Bodnár — Köny, Márton, Braun, Palaczkai — Megyeri, Bérczy, Czérna — Lovász, Nagy (Czéh a 62. percben), Lehota (Tomka a 90. percben). Edző: Garami József. Bp. Honvéd: Disztl — Sallai, Ács, Bánfi, Cseh — Sajtórád (Órosz a 74. percben), Fodor, Siksesdi, Pisont — Molnár (Gregor a szünetben), Csehi. Edző: Haász Sándor. A PMSC kezdett nagyobbással, a bal szélen Lehota kicserélte ki egy beívelést, amit

Lovász estében továbbított kapura. Tömődött a Pécs, de életveszélyesek voltak a honvédosok közbelépései. A 11. percben Bérczy mellyől indította a védőfalból kiforduló Lovászt, aki kisodródva lőtt kapura, Disztl azonban vetődve elcsípte a hosszú sorok felé tartó labdát. Rohant, rohant mindkét csapat, így hol az egyik, hol a másik kapu került veszélybe. A 16. percben a Honvéd jutott szöglethez. Fodor jobb oldali beívelését Molnár küldte kapura, Bodnár azonban kite-

(Folytatás a 2. oldalán)

Magyar Kupa

Pécs megnyerte a kupát

(Folytatás az 1. oldalról)

PMSC—Bp. Honvéd 2-0 (0-0)

nyerelte a labdát, a kapu torkából. Mezőnyfőlénybe került a Pécs, ám Nagy Siksesdit buktatta, ezért sárga lapot kapott. Szabadrúgás után Lovász lőtt éles szögöl kapura, a sarokba tartó labdát Bérczy egy méterről a felső lécs alsó szélére vágta.

Megrettent a Honvéd, kijött a szorításából a Pécs, csak hogy a közepén erőltetett támadásait a piros-fehérek rombolták. A 38. percben Márton szabadrúgását mentették szögletre a védők, de a beívelésre jól jött ki Disztl és lehúzte a labdát. Aztán a 43. percben gölt lőtt a PMSC. Márton távoli lövése lepattant a felső lécről, a jökor érkező Bérczy 20 méterről a jobb felső sarokba vágta a labdát, azonban a játékezelő — mivel Lovász befutott a kapu elé, les címén érvénytelenítette.

Szünet után nagyobb sebességre kapcsolt a PMSC, jól lehet, Csehi a 48. percben jó helyzetből gölt lehetett volna,

A közvetítésről

Nem minden pécsi szurkolónak volt lehetősége elutazni a talabányai döntőre, így a tévé előtt valószínűleg egymástól a futballhoz közel álló szimulációs kísérte figyelemmel a PMSC-Honvéd összecsapást. S idegeskedett.

Na, nem a játékon, sokkal inkább a tévé sportriporterének elszólásain. Kopecký Lajos ugranis újsa tanúbizonyosodott: nemigen érti, mit és hogyan kellene csinálnia. Helyesebben szólva, mondania.

Egyszerűen és sallangmentesen fogalmazva: küze nem volt a dolgokhoz. Nem tudta ki, mikor, miért ér labdához, s talán azt sem értette, miért neki kell közvetítenie a Magyar Kupa döntőjét. Megvallom, utóbbit én sem értem.

Miért van az, hogy az utóbbi hónapok tévéközvetítései után szinte minden alkalommal fel kell tennünk magunkban a kérdést: vajon a Téli Sport munkatársai — tisztelt a ritka kivételnek — nem tudják miért fizetik őket a tévé előfizetőit? (Például azért, hogy meg tudják különböztetni egymástól a pályára lépő játékosokat.)

(pouska)

labdaja azonban az oldalvonalon túl hagyta el a játéktérrel. Palaczkai jutott szabadrúgáshoz az oldalvonal mellett, beívelését Braun csúsztatva 10 méterről kapura, Disztl azonban vetődve elcsípte a labdát. Megpróbált erősíteni a PMSC, csak hogy a kapu elé ívelt labdák rendre az előnyösebb helyzetben lévő Honvéd kapus kezében haltak el. A 71. percben Megyeri ugratta ki a jobb oldalon Könyót, aki már csak a kapussal állt szem-

be labdaja azonban az oldalvonalon túl hagyta el a játéktérrel. Palaczkai jutott szabadrúgáshoz az oldalvonal mellett, beívelését Braun csúsztatva 10 méterről kapura, Disztl azonban vetődve elcsípte a labdát. Megpróbált erősíteni a PMSC, csak hogy a kapu elé ívelt labdák rendre az előnyösebb helyzetben lévő Honvéd kapus kezében haltak el. A 71. percben Megyeri ugratta ki a jobb oldalon Könyót, aki már csak a kapussal állt szem-

be labdaja azonban az oldalvonalon túl hagyta el a játéktérrel. Palaczkai jutott szabadrúgáshoz az oldalvonal mellett, beívelését Braun csúsztatva 10 méterről kapura, Disztl azonban vetődve elcsípte a labdát. Megpróbált erősíteni a PMSC, csak hogy a kapu elé ívelt labdák rendre az előnyösebb helyzetben lévő Honvéd kapus kezében haltak el. A 71. percben Megyeri ugratta ki a jobb oldalon Könyót, aki már csak a kapussal állt szem-

be labdaja azonban az oldalvonalon túl hagyta el a játéktérrel. Palaczkai jutott szabadrúgáshoz az oldalvonal mellett, beívelését Braun csúsztatva 10 méterről kapura, Disztl azonban vetődve elcsípte a labdát. Megpróbált erősíteni a PMSC, csak hogy a kapu elé ívelt labdák rendre az előnyösebb helyzetben lévő Honvéd kapus kezében haltak el. A 71. percben Megyeri ugratta ki a jobb oldalon Könyót, aki már csak a kapussal állt szem-

be labdaja azonban az oldalvonalon túl hagyta el a játéktérrel. Palaczkai jutott szabadrúgáshoz az oldalvonal mellett, beívelését Braun csúsztatva 10 méterről kapura, Disztl azonban vetődve elcsípte a labdát. Megpróbált erősíteni a PMSC, csak hogy a kapu elé ívelt labdák rendre az előnyösebb helyzetben lévő Honvéd kapus kezében haltak el. A 71. percben Megyeri ugratta ki a jobb oldalon Könyót, aki már csak a kapussal állt szem-

be labdaja azonban az oldalvonalon túl hagyta el a játéktérrel. Palaczkai jutott szabadrúgáshoz az oldalvonal mellett, beívelését Braun csúsztatva 10 méterről kapura, Disztl azonban vetődve elcsípte a labdát. Megpróbált erősíteni a PMSC, csak hogy a kapu elé ívelt labdák rendre az előnyösebb helyzetben lévő Honvéd kapus kezében haltak el. A 71. percben Megyeri ugratta ki a jobb oldalon Könyót, aki már csak a kapussal állt szem-

be labdaja azonban az oldalvonalon túl hagyta el a játéktérrel. Palaczkai jutott szabadrúgáshoz az oldalvonal mellett, beívelését Braun csúsztatva 10 méterről kapura, Disztl azonban vetődve elcsípte a labdát. Megpróbált erősíteni a PMSC, csak hogy a kapu elé ívelt labdák rendre az előnyösebb helyzetben lévő Honvéd kapus kezében haltak el. A 71. percben Megyeri ugratta ki a jobb oldalon Könyót, aki már csak a kapussal állt szem-

be labdaja azonban az oldalvonalon túl hagyta el a játéktérrel. Palaczkai jutott szabadrúgáshoz az oldalvonal mellett, beívelését Braun csúsztatva 10 méterről kapura, Disztl azonban vetődve elcsípte a labdát. Megpróbált erősíteni a PMSC, csak hogy a kapu elé ívelt labdák rendre az előnyösebb helyzetben lévő Honvéd kapus kezében haltak el. A 71. percben Megyeri ugratta ki a jobb oldalon Könyót, aki már csak a kapussal állt szem-

be labdaja azonban az oldalvonalon túl hagyta el a játéktérrel. Palaczkai jutott szabadrúgáshoz az oldalvonal mellett, beívelését Braun csúsztatva 10 méterről kapura, Disztl azonban vetődve elcsípte a labdát. Megpróbált erősíteni a PMSC, csak hogy a kapu elé ívelt labdák rendre az előnyösebb helyzetben lévő Honvéd kapus kezében haltak el. A 71. percben Megyeri ugratta ki a jobb oldalon Könyót, aki már csak a kapussal állt szem-

be labdaja azonban az oldalvonalon túl hagyta el a játéktérrel. Palaczkai jutott szabadrúgáshoz az oldalvonal mellett, beívelését Braun csúsztatva 10 méterről kapura, Disztl azonban vetődve elcsípte a labdát. Megpróbált erősíteni a PMSC, csak hogy a kapu elé ívelt labdák rendre az előnyösebb helyzetben lévő Honvéd kapus kezében haltak el. A 71. percben Megyeri ugratta ki a jobb oldalon Könyót, aki már csak a kapussal állt szem-

Hatan ugyanarról a kupasikerről mesélnek

Garami József:

„Akkor már másodszor kerültem be a pécsiekkel a Magyar Kupa döntőjébe. Az elsőt meglehetősen különös keretek között veszítettük el, de fátylat rá! Az 1989–90-es szériában a helyi viszonyoknak megfelelően nálunk döntő többségben voltak a saját nevelésű futbalisták. Nem mind köthető a nevemhez, de megfordultak a kezem alatt. Az helyi kötődésű mag mindenképpen emeli a história erkölcsi, egyben szakmai értékét. Az utolsó akkori meccsünkön szinte mindenki úgy látta, teljesen megérdemelten végeztünk az első helyen. Mivel korábban csak bajnoki ezüstig meneteltünk, ezért ez a pécsi labdarúgás egyetlen nagy, országos aranyérme. A lefújás után hatalmas ünneplés kezdődött, engem is lelocsoltak a játékosok az öltözőben. De itt senki se pezsgőre gondoljon! Egyszerre azt vettem észre, hogy már a zuhany alatt állok... Nem túlzás, azt a brigádot szinte imádták a nézők. Igaz, nem annyira, mint a második helyezetteket, de közel olyan szintre jutottak, mint az elődök. Voltak olyanok is persze, akik mindkét csapatban megfordultak.”

Tomka János:

„Több fontos dolog miatt is emlékezetes marad számomra az a sorozat. Egyrészt szerepelhettem abban a remek csapatban. Még a döntőben is pályára léphettem, bár ott nekem csak epizódszerep jutott. Az ünneplés csodálatosra sikerült, már a gyepen megkezdődött, aztán az öltözőben is folytatódott, de még ott sem ért véget. Valahogy nem tudtuk abba hagyni a bulit, amihez pezsgő is akadt. A közös siker mellett azonban egy egyéni dolog miatt is fontos volt számomra az a tavasz. Sokan kétkedtek abban, hogy egyáltalán megütem-e az NB I-es szintet. Annak ellenére, hogy több korosztályos válogatottban is jutott már nekem feladat. Akkoriban haragudtam azokra, akik nem bíztak bennem. De most, visszagondolva arra az időszakra, azt hiszem, az ellendrukkereknek csak köszönettel tartozom. A kupasiker örök élmény, csodálatos emlék marad, amit már nem lehet elvenni tőlem! Szerencsére hosszú volt a pályafutásom, aminek kiemelkedő állomása volt a tatabányai végjáték, meg minden, ami előtte történt.”

Megyeri Károly:

„Hosszú menetelés volt, de én az elejétől a végéig minden percének részese lehettem. Ahogy közeledett a végjáték, egyre magabiztosak lettünk. Úgy éreztük egy idő után, hogy akkoriban senki sem állíthat meg minket. A döntő előtt egy nappal elutaztunk, de nem egy luxusszállodában töltöttük az éjszakát, hanem egy középiskolai kollégiumban. Ez egy kissé fel is bosszantott minket, de ez szintén jó hatással lett a harci kedvünkre. Amikor kifutottunk a játéktérre, nagyon magabiztosak, egységesek voltunk. Megéreztük a nagy lehetőséget. Többen is remekül játszottak közülünk, bár kiemelni senkit sem szeretnék. Talán nem nagyképűség, de a második féldőben a Honvédnak már esélye sem volt a sikerre. Nyertünk, ami varázslatos élményt nyújtott. Mint csapatkapitány vehettem át a serleget, majd kortyolhattam belőle. A mezt, a nadrágot, a lábszárvédőket szinte letépték rólunk a drukkerek, de ezt akkor senki sem bánta. Pécsig hosszú volt az út, sokszor meg kellett állnia a sofőrnek, bár ő sem bánta!”

Bódog Tamás:

„Fiatal voltam, boldogan vettem részt az egész kupasorozatban. Sajnos a fináléban már nem lehettem ott, mert korábban megsérültem. Ennek ellenére, ha az emlékek visszatérnek, bizsergető érzésként élem meg. A felnőttek között kezdő voltam, első jelentősebb sikerként éltem meg a történeteket. Nem számítottam alapembernek, de úgy éreztem, mint Bácsalmásról idekerült futballistának, kinyílt a világ. Sokat tanultam az edzőmtől, meg a rutinosabb társaktól egyaránt. Egységes, erős volt az együttesünk, örültem a sikerünknek, ha nekem is jutott lehetőség a bizonyításra. Ráadásul, azóta sem tudták az utódok azt a bravúrt megismételni, ami szintén emeli a siker értékét. Persze, jó lenne, ha lennének követőink, senkitől sem irigylem azokat a percek, meccsek, amelyek megadták nekünk negyed évszázaddal ezelőtt. Bár már nem tegnapi dolgokról beszélünk, azért ez mindenkinek kiváló lehetőség a nosztalgiázásra, aki ott lehetett abban a közösségben.”

Lovász Ferenc:

„Nehezen indult az egész! Ősszel és tél elején mindig messzire kellett utazni a szerdai mérkőzésekre, ahol salakos, néha fagyott pályák vártak ránk. Az alacsonyabb osztályú ellenfelek otthon igyekeztek megmutatni, kik a legények a gáton. Az elejét soha nem szerettem, borzasztóan nehéz küzdelmek voltak azok. Tavasszal már más volt a helyzet. Egyre inkább belelendültünk, jobb lett az időjárás, a fű sem volt komisz, az ellenfelek erősebbekké váltak, de ez nem jelentett gátat nekünk. Amikor a Dunaújvárost kiütöttük, mindenki megérezte, komoly esélyt kaptunk, amivel lehet élni. A végére aztán egyetlen cseppnyi félelem, gátlás sem volt bennünk. Szerettük volna megkaparintani a kupát, ezért aztán mindent bevetettünk. Nem is maradt el a jutalom. Elértük a kitűzött célt, talán nem érdemtelenül. Azért valljuk be őszintén, azokban az években egy vidéki klubnak a nemzetközi porondra kijutni hatalmas lehetőségnek számított! Szerencsére a kínáló alkalmat nem szalasztottuk el, ezzel újabb varázslatos világba léphettünk be.”

Turi Zsolt:

„Természetesen a Magyar Kupa győztesének vallom magam, de ez egy cseppnyi magyarázatra szorul, ennyi idő elteltével. Ősszel még az együttes része voltam, a Mádi Bányász ellen, idegenben tagja is lehettem a kezdőcsapatnak. Igaz, a hálóba nem találtam be, de megtették azt helyettem mások. Mindig akadt valaki, aki éppen továbblendített minket, amikor jöttek az újabb akadályok. Tavasszal azonban elkezdődött egy sérülési kálvária, ami hosszú időt vett el a pályafutásomból. Ezért aztán a végjátéknak már csupán külső szemlélője lehettem. Egyszerűen jó volt nézni azt a gárdát, még akkor is, ha a szívem szakadt meg, mert nem lehettem ott a fiúk között. Nagyon bíztam bennük, amikor bejutottak a mindent eldöntő végső felvonásba is. Senki sem akarta jobban azt a diadalt, mint az én játszótársaim. Azóta is büszke vagyok rájuk, mindenkire, aki részese lehetett az egész élménynek, amit átélhettünk együtt. Rengetegszer szoktuk emlegetni azt az időszakot, ami már a sportmúltunk szerves, egyben kitörölhetetlen része.”

Győzelemmel hangoltak a postások az előmeccsen is

Egy előmérkőzés a kiemelt eseményt nem helyettesítheti, színvonalában felül szinte soha nem múlhatja. De a remek hangulat megteremtéséhez nélkülözhetetlen elem. Ilyen volt az 1964 óta a „falusi csapatok” számára kiírt Szabad Föld Kupa döntője is, mint a Magyar Népköztársasági Kupa ráhangolója, amelyben minden esztendőben az a kiscsapat indulhatott, amely a legtávolabbi jutott az MNK-ban.

A Pécsi Postás 1990-es, ebben az esztendőben a Vasarely Szabad Föld-kupáért kiírt győzelméhez nagyon kellett egy méltó ellenfél is. Ennek a kívánalomnak pedig tökéletesen megfelelt a Sajóbátonyi Vegyész alakulata.

A korábbi tudósítást böngészgetve megállapíthatjuk, a győztesek számára tökéletes volt a dramaturgia. A borsodiak számára biztosan fájó emlék lehet több fordulat is, de arról a legjobb más lapokon megemlékezni. Ami viszont tény: a pécsiek a szünet előtt gólt kaptak, hátrányban vonulhattak pihenőre. De ez sem igazán szegte kedvét a gárdának. Hamarosan jött az egyenlítés, de az sem tartott sokáig, egy újabb találattal megint a későbbi vesztes állt jobban.

A csatának azonban még nem volt vége! Előjött a pécsi szív, talán az erőnlét is segített a kritikus pillanatokban. Mindegy is, mi lendítette át a holtpontra a postásokat, megállíthatatlanok voltak. Szerették volna megkaparintani a kupát, ami végül meg is adatott nekik, olyan sportembereknek, akik nem hivatásszerűen kergették a labdát. Az viszont rájuk is igaz, hogy mindegy, melyik osztályban vagy sorozatban, győzni örökké nagy élmény a futballban.

Pécsi Postás— Sajóbátonyi Vegyész 3-2 (0-1)

Tatabánya, 800 néző. Vezette: Komáromi (Kara, Pruzsina). Pécsi Postás: Szakács — Gyenis, Rab, Markó, Baumann — Vajda, Szabó, Németh, Gőnez — Rákosfalvi, Abraham. Edző: Palkovics József.

Sajóbátony: Udvari — Popovics, Szűcs, Kerekes, Majoros — Kapitány, Kobolák, Csáki, Petrovics — Kovács, Palej. Edző: Szőke Barna.

Csere: Kobolák helyett Budai a szünetben, Csáki helyett Lakatos az 53., Majoros helyett Dienes a 76., Kapitány helyett Vajda a 80., Rákosfalvi helyett Nemes a 82. percben.

Gólszerző: Csáki a 44., Németh az 54., Kovács a 62., Németh a 72., Rákosfalvi a 75. percben.

Sárga lap: Kerekes az 52., Szabó az 55., Vajda a 75., Lakatos a 88. percben.

Kiállítva: Palej a 90. percben.

Szögletarány: 6:3 (5:1) a Pécsi Postás javára.

44. perc: Petrovics átadásával Csáki lefordult védőjéről és 20 méterről, nagy erővel lőtt a jobb felső sarokba.

0-1

54. perc: Németh 22 méteres szabadrúgásból csavarva a bal felső sarokba a labdát.

1-1

62. perc: Kapitány a jobb oldalról emelt kapu elé, a gólvonalon ragadt Szakács jóvoltából Kovács előrevetődve, az ötösről a kapu jobb oldalába fejezt.

1-2

72. perc: Vajda a jobb oldalról ívelt középre, a jókor érkező Németh nyolc méterről, nagy erővel bombázott a bal felső sarokba.

2-2

75. perc: Abraham a bal oldalról lőtt szabadrúgást a kapu elé, pontosan Rákosfalvihoz, aki nyolc méterről a tétovázó Udvardi mellett, a kapu közepébe helyezte.

3-2

Izgalomban bővelkedő döntőt játszott a két együttes. Az első játék-részben a pécsiek játszottak tetszetősebben, többet kezdeményeztek, főlényüket öt szöglet jelezte. A félidő hajrájában a sajóbátonyiak jól etalált lövéssel szereztek vezetést.

A szünet után fokozódott az izgalom, egyre nagyobb elszántsággal küzdöttek a csapatok, több szabálytalanság is becsú-

szott a játékba, de a játéktekveztő igyekezett lecsillapítani az indulatokat, és kiosztott egy pár sárga lapot. Jó volt a küzdelem, látványos gólok estek, és a többet támadó pécsiek rászolgáltak a győzelemre.

Jó: Gyenis, Markó, Szabó, Németh, ill. Szűcs, Kovács.

A találkozót után Sárdi Ferenc, a kupabizottság elnöke nyújtotta át a trófeát Rákosfalvi Attilának, dr. Filipsz László, a MOSZ főtanácsosa adta át a sajóbátonyiaknak az ezüstérmeket. Szeles Pál, a Hírlapkiadó Vállalat kereskedelmi igazgatója különdíjakat osztotta ki, majd meglepetésként a Sztráda Skála igazgatója, dr. Horváth Rudolf a győztest 30 ezer forint értékű vásárlási utalvánnyal jutalmazta, amelyen „Umbro” márkájú sportfelszerelést vásárolhatnak a pécsiek.

Palkovics József: — Nagyon boldogok vagyunk, hogy sikerült nyernünk. A fiúk küzdeni akarásból jelesre vizsgáltak. Szeretném megköszönni a csapat egész évi munkáját és segítségét.

Szőke Barna: — A pécsi csapat jobban akarta a sikert, jobban is játszott, győzelme megérdemelt, és elnézést kérek, hogy játékosaim a végére elvesztették a fejüket.

Jánka Lajos

**A PMSC
labdarúgócsapata,
a Magyar Kupa
győztese**

PMSC

**a labdarúgó
Magyar Kupa győztese**

Hátsó sor (balról):

Braun Károly,
Kovácssevic Árpád,
Bodnár László,
Ifj. Bogyay Zoltán,
Lehota István.

Középső sor (balról):

dr. Tűske Csaba
technikai vezető,
Csoboth Róbert,
Czéh László,
Kónya Mihály,
Koller Nándor edző,
Köves János gyűró,Czérna Sándor

Bódog Tamás,
Gyurkity Zoltán,
Garami József
vezetőedző.

Első sor (balról):

Nagy Tamás,
Megyeri Károly,
Bojás Lajos,
Lovász Ferenc,
Bérczy Balázs,
Márton Gábor,
Tomka János,
Palaczki János.

